



Úřad městské části města Brna
Brno-Židenice
Odbor právní a investiční

SP. ZN.: SZ BZID 12411/26/2/106-6/2026

VYŘIZUJE: Mgr. Pavel Šlesinger

Brno 13.05.2026

Č. J.: BZID 12928/26/OPI/Sle

TEL./E-MAIL: 548 426 186

slesinger@zidenice.brno.cz

ROZHODNUTÍ O ODMÍTNUTÍ ČÁSTI ŽÁDOSTI

Úřad městské části města Brna Brno-Židenice (dále jen „**povinný subjekt**“) jako povinný subjekt ve smyslu ustanovení § 2 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**informační zákon**“), v souladu s ustanovením § 15 odst. 1 a ve spojení s ustanovením § 8a odst. 1 zákona o svobodném přístupu k informacím, rozhodl, že žádosti o poskytnutí informací ze dne 06.05.2026, od žadatele pana [REDAKCE] ve které požaduje informace cit.

„*Má v pronájmu na území městské části Brno - Židenice dále jen ÚMČ, ve smluvním vztahu obecní byt pan* [REDAKCE]

se nevyhovuje a žádost se odmítá v plném rozsahu.

Odůvodnění

Dne 06.05.2026 byla povinnému subjektu doručena žádost o poskytnutí informace, ve kterých žadatel žádal o poskytnutí informace citované výše.

Podle ustanovení § 2 odst. 1 informačního zákona jsou povinnými subjekty, které mají podle tohoto zákona povinnost poskytovat informace vztahující se k jejich působnosti, státní orgány, **územní samosprávné celky a jejich orgány** a veřejné instituce.

Z ustanovení § 15 odst. 1 informačního zákona plyne, že pokud povinný subjekt žádosti, byť i jen zčásti, nevyhoví, vydá ve lhůtě pro vyřízení žádosti **rozhodnutí o odmítnutí žádosti**, popřípadě o odmítnutí části žádosti (dále jen "rozhodnutí o odmítnutí žádosti"), s výjimkou případů, kdy se žádost odloží.

Právo na informace je jedním ze základních lidských práv. Právním předpisem, kterým je v České republice realizováno právo na svobodný přístup k informacím, je zákon č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím. Postup při vyřizování písemných žádostí o poskytnutí informace je upraven v ustanoveních § 14 a 15 informačního zákona. Primární povinností povinného subjektu je s ohledem na zákonná ustanovení poskytnutí informace v souladu se žádostí. Omezení práva na informace je přesně vymezeno v ustanoveních § 7 až 12 informačního zákona. Povinný subjekt tedy při posuzování žádosti o informace musí vždy posoudit, zda požadované informace neobsahují některé z chráněných informací.

Podle čl. 10 odst. 1 Listiny základních práv a svobod publikované pod č. 2/1993 Sb. (dále jen „Listina“) má podle odst. 1 každý právo, aby byla zachována jeho lidská důstojnost, osobní čest, dobrá pověst a chráněno jeho jméno, podle odst. 2 má každý právo na ochranu před **neoprávněným zasahováním do soukromého a rodinného života**, a podle odst. 3 má každý právo na ochranu před neoprávněným shromažďováním, zveřejňováním nebo jiným zneužíváním údajů o své osobě.

Ustanovení § 8a odst. 1 vymezuje ochranu osobních údajů. Podle tohoto ustanovení citlivé informace týkající se osobnosti, projevů osobní povahy, **soukromí fyzické osoby** a osobní údaje povinný subjekt poskytne jen v souladu s právními předpisy, upravujícími jejich ochranu. Povinný subjekt tedy při posuzování žádosti o informace musí vždy posoudit, zda požadované informace neobsahují některé z chráněných informací. Za osobní údaj se považuje takový údaj, který buď v původním tvaru nebo po provedeném zpracování lze vztáhnout k určenému nebo určitelnému subjektu údajů. Pokud jsou tedy v žádosti požadovány údaje týkající se fyzické osoby, jejich poskytnutím by byl narušen soukromý život těchto osob.

Dle ustanovení § 8b zákona o svobodném přístupu k informacím platí, že povinný subjekt poskytne základní údaje o osobě, které poskytl veřejné prostředky, a to v rozsahu jméno, příjmení, rok narození, obec, kde má příjemce trvalý pobyt, výše, účel a podmínky poskytnutých veřejných prostředků.

Z výše uvedeného vyplývá, že v daném případě dochází ke střetu základních práv, a to práva na ochranu soukromí a práva na poskytování informací. Povinný subjekt je proto povinen zohlednit rovněž relevantní judikaturu vztahující se k poskytování informací o nájemních vztazích k obecním bytům, zejména rozsudek Krajského soudu v Praze ze dne 24. 7. 2020, sp. zn. 45 A 146/2017 (dále jen „rozsudek“).

V uvedeném rozsudku Krajský soud v Praze dovodil, že informace o osobách, které mají nájemní vztah k obecnímu bytu či závazky vůči obci z tohoto vztahu plynoucí, nelze poskytovat automaticky bez dalšího, nýbrž je nezbytné vždy individuálně posoudit střet práva na informace a práva dotčených osob na ochranu soukromí a osobních údajů.

Při poskytování informací o nájemních vztazích fyzických osob k obecním bytům je proto povinný subjekt povinen postupovat v souladu s § 8b zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů, a současně posoudit proporcionalitu mezi veřejným zájmem na poskytnutí informace a právem dotčených osob na ochranu jejich soukromého života a osobních údajů.

Informace týkající se nájemních vztahů fyzických osob k přiděleným obecním bytům proto nelze poskytovat plošně, nýbrž pouze po individuálním posouzení konkrétní žádosti a po provedení testu veřejného zájmu.

Při tomto posouzení je třeba hodnotit zejména následující kritéria:

- a) zda účelem vyžádání informace je přispět k diskusi o věcech veřejného zájmu;
- b) zda se požadovaná informace sama o sobě týká veřejného zájmu;
- c) zda žadatel plní úkoly dozoru veřejnosti či roli tzv. „společenského hlídacího psa“;
- d) zda požadovaná informace existuje a je povinnému subjektu dostupná.

Pokud jde o podmínku dle písm. d), povinný subjekt uvádí, že informace o nájemních vztazích k obecním bytům existují, jsou vedeny v evidenci povinného subjektu a vztahují se k jeho působnosti.

Ve vztahu k podmínkám dle písm. a) a b) povinný subjekt konstatuje, že nakládání s majetkem obce, včetně přidělování obecních bytů, představuje oblast veřejného zájmu, neboť se jedná o hospodaření s veřejným majetkem. Současně je však nezbytné posoudit, zda konkrétní žádost skutečně směřuje ke kontrole transparentnosti postupu povinného subjektu při přidělování bytů, případně k veřejné diskusi o způsobu nakládání s obecním majetkem, anebo zda sleduje převážně soukromý zájem žadatele. Povinný subjekt konstatuje, že žadatel ve své žádosti neuvedl žádný konkrétní právní ani veřejný zájem, který by odůvodňoval

zásah do práva dotčených osob na ochranu soukromí a osobních údajů. Lze tak uzavřít, že podmínky dle bodů a) a b) nejsou v daném případě splněny.

Pokud jde o postavení žadatele, tedy zda žadatel plní úkoly či poslání při dozoru veřejnosti či roli tzv. „společenského hlídačského psa“, má povinný subjekt za to, že tato podmínka nebyla splněna. Žadatel zde vystupuje sám za sebe, toliko z pozice fyzické osoby, příp. účastníka řízení. Nezaštiťuje se zaměstnáním či spoluprací s redakcí jakéhokoli média (tištěného, televizního, rádiového či internetového), anebo obdobným vztahem k nevládní neziskové organizaci, která si klade za cíl dozor nad činností veřejné správy. Je tak zřejmé, že tato podmínka dle bodu c) nálezu není naplněna.

Správní orgán jako orgán povinný musí posuzovat poskytování informací o své činnosti „přiměřeným způsobem“ a vycházet ze skutečnosti, že právo na informace není právem absolutním.

Po posouzení splnění všech podmínek ve společných souvislostech i každé samostatně, tedy po provedení „testu proporcionality“, dospěl správní orgán k závěru, že v tomto konkrétním případě převažuje potřeba ochrany práva na soukromí, soukromého života a práva na ochranu před neoprávněným zveřejňováním informací proti samotnému právu na informace.

Na základě posouzení výše uvedeného dospěl povinný subjekt k závěru, že žadatel nenaplní podmínky pro poskytnutí informace tak, jak je předestřel Krajský soud v Praze ve zmiňovaném rozsudku.

Povinnému subjektu tak nezbyvá než uzavřít, že žadateli nelze požadované informace poskytnout.

Z ustanovení § 15 odst. 1 informačního zákona vyplývá, že pokud povinný subjekt žádosti, byť i jen z části nevyhoví, vydá ve lhůtě pro vyřízení žádosti rozhodnutí o odmítnutí žádosti, popřípadě o odmítnutí části žádosti, s výjimkou případů, kdy se žádost odloží.

Vzhledem k výše uvedenému nelze žádosti o informace vyhovět a tímto ji povinný subjekt **odmítá**.

Poučení

Proti tomuto rozhodnutí lze podat odvolání písemně nebo ústně do protokolu do 15 dnů ode dne jeho doručení k Magistrátu města Brna, Malinovského nám. 624/3, 602 00 Brno, prostřednictvím **Úřadu městské části města Brna Brno-Židenice**, Gajdošova 7, 615 00 Brno. Lhůta pro podání odvolání se počítá ode dne následujícího po dni doručení rozhodnutí.

Odvolání musí mít náležitosti uvedené v ustanovení § 37 odst. 2 správního řádu a současně dle ustanovení § 82 odst. 2 správního řádu musí obsahovat údaje o tom, proti kterému rozhodnutí směřuje, v jakém rozsahu ho napadá a v čem je spatřován rozpor s právními předpisy nebo nesprávnost rozhodnutí nebo řízení, jež mu předcházelo.

Mgr. Pavel Šlesinger
vedoucí Odboru právního a investičního

podepsáno elektronicky